

Θυκω χρόνια που την ερώση των θυμάτων. Κάθενο φεμινιστικής ομάδας για τον χαρισμό των υποθέσεων γυναικοκτονίας που το κράτος τζαι την αστυνομία

(EN follows)

Αστυνομία, στρατός, νομική υπηρεσία, υπουργεία - τούτα ούλλα για εμάς ανιστούν το πλέγμα των πατριαρχικών δομών που κυριαρχούν πάνω στα γυναικεία σώματα με παρεπένω που ένεν τρόπους. Θυκω χρόνια μετά τες «συγκλονιστικές» αποκαλύψεις για τον «πρώτο serial killer» της Κύπρου, οι μόνο εν άλλαξο τίποτε στις εργασιακές συνθήκες μεταναστριών γυναικών με καθιστώσ οικιακών εργατριών αλλά τζαι άλλα καθιστώσά, όπως της «εποχικής εργάτριας» αλλά οι ίδιοι οι θεσμοί επικροτούν συσυστικά τες εγκληματικές παραλείψεις της αστυνομίας, οι οποίες υποκινούνταν που ξεκάθαρα ρατσιστικές τζαι σεξιστικές αντιλήψεις, δίνοντας το ξεκάθαρα για εμάς μήνυμα ότι αλόκληρο το πλέγμα των κρατικών μηχανισμών αναπαράγει την άμφυλη τζαι ρατσιστική βία, μέσω της ανοχής τούτων των συμπεριφορών της αστυνομίας. Τα εργαλεία των ενόχων εν η κατασκευτική πολιτική της κυβέρνησης τζαι η κανονικοποιημένη de facto δεχοτόμηση του νησιού, η μαύρη τρέπα, άλλοθι της κυπριακής δημοκρατίας που παρτάει έρκωνται με πρόθεση να αλλοιώσουν τον δημογραφικό μας χαρακτήρα λαοί μας ο Νουρίς, ποτζί φέκουν τζαι πόνον όταν «εξαφανίζονται» μας λαοίον οι αστυνομικοί της πρώτης γραμμής, οι οποίοι επέλεξαν να μην διερευνήσουν τες καταγγελίες.

Καταγγέλλουμε την γενική εσαγγελία. Τον περασμένο Μάιο εδοθήκαν οδηγίες για ποινική δίωξη κατά των 15 αστυνομικών που εχειρηστήκαν τις καταγγελίες για τις εξαφανίσεις των 7 γυναικών τζαι κοριτσιών, κάτι το οποίο επροσέδιδε μισν ελπίδα ότι μετά που έντονη κοινωνική κατακραυγή τα σώματα των δολοφονημένων γυναικών εν ήταν πλέον τόσα άδρατα στα μάτια της κυπριακής δικαιοσύνης. Η απόφαση όμως του νυν γενικού εσαγγελέα να μην προχωρήσει με τες ποινικές διώξεις των μελών της αστυνομίας για παράληψη στην άσκηση των επιχειρησιακών τους καθηκόντων τελικά εν μας αφήνει έκπληκτες τζαι κάθε άλλο παρά μας συγκλονίζει. Φαίνεται πως αποφάσισε να κλείσει τον φάκελο, να τον βαλώσει στα συρτάρκα της δημοκρατικής υπηρεσίας του, αθωώνοντας ουσιαστικά κάθε συνένοχο, δίνοντας το πράσινο φως για επηρόσθητη εγκληματική αμέλεια, επιβραβεύοντας κάθε μπάτσο που αγνόησε τες καταγγελίες, στεριώνοντας την ουσιαστική δικαιοσύνη για τες δολοφονημένες τζαι τες οικογένειές τους.

Καταγγέλλουμε την Αστυνομία. Να υπενθυμίσουμε ότι παρά το γεγονός ότι οι εξαφανισμοί είχαν καταγγείλει επανειλημμένα που τις οικογένειες τζαι οι φίλοι των δολοφονημένων γυναικών, τζαι ότι η αστυνομία είναι αρκετά στοιχεία για να συνδέσει τον στρατιωτικό με τις εξαφανίσεις (πρώτα που φώνησε που το πόσο γκίονο τον συνδέσαν μετά τον τυχαίο εντοπισμό του πτώματος της Mary Rose που περαστικός), μέλη της αστυνομίας αποφάσισαν ότι τα θύματα «εψών, είχαν στα κατεχόμενα» τζαι το θέμα εληξε τζαισέ. Εν ξάνουμε ότι υπάρχουν ακόμα γυναίκες, οι πλείστες μετανάστριες, που αγνοούνται χωρίς να τες γυρέσει κανένας. Να υπενθυμίσουμε επίσης ότι η εγκληματική συνένοχη της αστυνομίας εκατάφερε να συγκαλυφτεί που την «θεοποίηση» του «εξαιρετικού» ανακριτικού έργου του Τμήματος Ανιχνεύσεως

Εγκλημάτων (ΤΑΕ) της αστυνομίας, η οποία μας παρουσιάστηκε ως να επέλεγε τούτο το δύσκολο παζλ επιτυχώς, αγχίτως πως εν ο ίδιος ο γυναικοκτόνος που επαραδέχτηκε τζαι τους 7 φόνους, την στιγμή που ο ίδιος το επέθυμώσε, τζαι αγχίτως πως ούλλα τα πτώματα, πλην ενός, εντοπιστήκαν μετά που υποδείξεις του ίδιου! Εν μας εμπνεί κανέν εμπιστοσύνη ή ασφάλεια το σώμα της αστυνομίας. Αντίθετα εν οργανικό κομμάτι του προβλήματος. Μάλιστα υπασπυνόμος του ΤΑΕ εδήλωσε δημόσια ότι οι ανακριτές τζαι ο δολοφόνος «εν να πάρουν ένα μυστικό μαζί τους». Αξιώματάχοι της αστυνομίας, λοιπόν, κρατούν μυστικά με γυναικοκτόνους.

Καταγγέλλουμε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Τα ΜΜΕ τότε, φυσικά αναλυθήκαν στις «συγκλονιστικές» αποκαλύψεις τζαι στο ψυχολογικό προφίλ του δολοφόνου αποφεύγοντας επιδοκτικά τες βαθιά ριζωμένες συνθήκες που του επτρέφον να σκοτώνει ανενόχλητος. Εν έκαμιν κομιά αναφορά σε μισογυνισμό, σεξισμό ή ρατσισμό, όπως ούτε στη σημασία των εργασιακών συνθηκών των μεταναστριών γυναικών, με αποτέλεσμα να μην ληφθεί υπόψη στο δημόσιο διάλογο η σχετικότητα των παραγόντων τούτων, αφού κύριο μέλημά τους ήταν να «κλείσει» τούτος ο αδονηρός για την κυπριακή κοινωνία φάκελος τζαι να θαρτούν οι βαλίτσες της (συν)ενοχής στα συρτάρκα της απιαρησίας. Όπως έγινε εβάλλου τζαι στη περίπτωση της Βρετανίδας στην Αγία Νάπα, αλλά τζαι στις πλείστες περιπτώσεις βιασμών τζαι άμφυλης βίας. Εν εχάνουμε επίσης πως μέσω που τες δηλώσεις του, ο Αναστασιάδης εθροσώσασε τζαι ευκαιρικά εμετέτρεψε την κοινωνική κατακραυγή που εζέσπασε, μετά τις αποκαλύψεις των γυναικοκτονιών, σε κομματική σύγκρουση, ανακοινώνοντας ότι τουλάχιστον τζαινοι (η κυβέρνηση του δηλαδή) «ετόλμησαν να ζητήσουν συγγνώμη παρόλο που τα θύματα ήταν αλλοδαπές»!

Για μας, λοιπόν, ένεν απλά ένας ψυχοπαθής άντρας που εσκότωσε την Mary Rose, την Arlan, την Sierra, την Livia Florentina, την Maricar, την Elena Natalia τζαι την Asmita Khadka. Εν το ίδιο το κράτος. Τα σέρκα του στρατιωτικού επληστήκαν που τους ασπαιρόνους μισογυνικούς θεσμούς της κυπριακής δημοκρατίας, οι οποίοι αναπαράγουν τον σεξισμό τζαι τον ρατσισμό, οι οποίοι μεταφράζονται σε εγκληματική αδρόνεια, καθιστώντας τους ίδιους τους θεσμούς συνένοχους του γυναικοκτόνου. Η δολοφονική άσκηση εξουσίας πάνω στα ευάλωτα σώματα μεταναστριών γυναικών έγινε δυνατή λόγω της συστημικής τους αορατότητας που εντείνεται που τις διασταυρούμενες ανισότητες που κουβαλεί η ταυτότητά τους ως γυναίκες μετανάστριες οικιακές εργάτριες - ως υποκείμενα που ζουν στο περιθώριο της κυπριακής κοινωνίας τζαι που βιώνουν καθημερινά συστημική βία. Η απομόνωση τους λόγω των συστημικών εμποδίων, η κοινωνικο-οικονομική τους εζάρτηση που άτομα τζαι θεσμοί που εν διαπόζουν να ασκήσουν εξουσία πάνω τους, η ελλείψη εμπιστοσύνης προς τους τζαι δικτυα που υποτίθεται θα εαυραφήσουν την προστασία τους, η μηδενική τους νομική αντιπροσώπευση, εν λιοι που τους παρήγοντες που καταδικαίνουν πως οι γυναικοκτόνους εν κομμάτι ενός ευρύτερου πατριαρχικού συστήματος σχεδιασμένου να τρομοκρατεί γυναίκες για την διατήρηση των προνομίων που φέρι η επιτελεστική λειτουργία του αντρικού φύλου. Τα θύματα του στρατιωτικού εν ήταν άτυχια τζαι απρόσωπα όντα. Ένεν τυχαίο που ήταν γυναίκες. Ένεν τυχαίο που ήταν μετανάστριες. Ένεν τυχαίο που εζούσαν υπό ένα μόνιμο καθιστώσ επισφάλεια.

Να κλείσονται οι υποθέσεις, να ξάνονται, να μην εχβολοκοκίσαστεν, να μην αναστατώνεται η κοινή γνώμη. Να μην συνδέομεν την ταζική, άμφυλη τζαι εθνική ταυτότητα. Τι διαθεματικότητα τζαι παλλάρες, αναλόουν μας τον ψυχισμό του γυναικοκτόνου, για να διαίμεν έμραση στις ατομικές ευθύνες ήταν πείλη η γυναίκα που εκατόγγυσε βιασμό, ήταν ένας ψυχοπαθής αποκομμένος που την ευρύτερη κοινωνία, ήταν μια μετανάστρια, ήρτε να πώο τα λεφτά μας τζαι να φέει, τι νοκατώνετε πάες; Ο δολοφόνος εν φυσική, τι άλλο θέλετε;

Εν θα σκόζουμε ούτε αν εκατοδικάζονται ούλλοι οι ένοχοι για τα εγκλήματα κατά των 7 γυναικών και κοριτσιών, που όπως επροσπαρέσαμε εν πολλοί, πόσω μάλλον όταν ακόμα τζαι μετά που τόσο φρικαστικά γεγονότα ακόμα τζαι οι άμεσα εμπλεκόμενοι προσπατίζονται απροκόλυπτα.

Εν μπορείτε να επλένετε το γαίον που τα σέρκα σας πικον. Κολλημάτε μας σε κόπανε λίμνες συνένοχης τζαι δολοφονικής αμέλειας. Βρωμάτε σεξισμό τζαι ρατσισμό.

Αλλά εμείς θεωρούμε σας κατόματα, είμαστε σμήνος που σας ποιοκρατεί τζαι απαιτούμεν δικαιοσύνη για τες δολοφονημένες. Απαιτούμε να ξανανοιξοι η υπόθεση. Που δομεί τζαι να πώο εν να μας βρίσκετε μπροστά σας.

Ούτε μια αδερφή μας λιόττερη.
Υπό Σύσταση Φεμινιστική Ομάδα

Two years after the victims were found: Text by feminist group about the handling of the femicide cases by the state and the police

The police, the army, the law office of the republic, the ministries – we consider all of these to comprise the web of patriarchal structures which govern our female bodies in more ways than one. Two years after the “shocking” revelations about the “first serial killer” in Cyprus, not only nothing has changed in the working conditions of migrant women with the status of domestic workers and other statuses, i.e. that of the ‘seasonal worker’, but the institutions themselves are essentially applauding the criminal negligence of the police, which was clearly motivated by racist and sexist perceptions, sending the clear message that the entire state machinery reproduces and tolerates gender-based and racist violence. The migration policy of the government and the normalised, de-facto partition of the island, the black hole – alibi of the Republic of Cyprus, are some of the tools used by the guilty; Nouris tells us that they come from the ‘other side’ in order to alter our demographic structure, and the front-line police officers, who chose not to investigate the complaints tell us that they leave and cross over to the other side when they “disappear”.

We accuse the attorney general’s office. Last May, instructions were given for the criminal prosecution of 15 policemen who handled the complaints about the disappearance of the 7 women and girls, a fact which offered hope that after the intense social outcry, the bodies of the murdered women weren’t so invisible to the eyes of the Cypriot judicial system. However, the decision of the current Attorney General not to proceed with the prosecutions against the police officers regarding their omission in exercising their operational duties doesn’t surprise us and definitely doesn’t shock us. It seems like he decided to close the case, shut it in the drawers of his repulsive office, declaring as innocent every accomplice, giving the green light for further criminal negligence, rewarding every cop who ignored the complaints, depriving essential justice for the murdered women and their families.

We accuse the police. Let us remind you that, despite the fact that the disappearances had been repeatedly reported from the families and friends of the murdered women, and the police had had enough evidence to link the military man to the disappearances (a fact proven by the ease with which he was connected to the accidental discovery by passers by of the body of Mary Rose), members of the police simply decided that the victims “left, escaped to the occupied territories”, and the matter ended there. We do not forget that there are still women missing – most of them immigrants, without anyone looking for them. We would also like to remind you that the police managed to hide its criminal complicity behind the glorification of the “excellent” investigative work of the Criminal Investigation Department (CID), which was presented to the public to have solved this difficult puzzle successfully, regardless of the fact that it was the murderer himself who admitted to all 7 murders, at the precise moment he chose to, and despite the fact that all but one of the corpses were discovered only because of his instructions! The police body stimulates in us neither confidence nor security. On the contrary, it is an organic part of the problem. In fact, a CID officer publicly stated that the investigators were “taking a secret with them”. Police officers, therefore, work together with killers of women to prevent the truth from coming to the surface...

We accuse the media. At the time, the media was obsessed with the “shocking” revelations and with the psychological profile of the killer, blatantly avoiding the deep-rooted circumstances that allowed him to kill undisturbed. The media made no reference to misogyny, sexism or racism, nor to the importance of the working conditions of migrant women. As a result, the relevance of these factors was not taken into account in the public debate, as their main concern was to “close” this painful for the Cypriot society case and to bury the suitcases of (co)guilt in the drawers of impunity. Besides, the same thing happened in the case of the British woman in Ayia Napa, as it happens in most cases of rape and sexual violence. We also do not forget that in his statements to the media, Anastasiades, after the revelations of the murders, brazenly and opportunistically turned the social outcry that erupted into a partisan conflict, announcing that “at least” the government (his government that is) “dared to apologize even though the victims were foreigners”!

Therefore, to us, it is not just a psychopathic man that killed Mary Rose, Arlan, Sierra, Livia Florentina, Maricar, Elena Natalia and Asmita Khadka. It is the state itself. The hands of the military officer were charged by the rotten misogynistic institutions of the republic of cyprus, which reproduce sexism and racism, which translate into criminal inaction, constituting the institutions themselves as accomplices of the femicide killer. The murderous exercise of power upon the vulnerable bodies of migrant women became possible because of the systemic invisibility which is intensified through the intersecting inequalities carried by their identity as female migrant domestic workers - as subjects living in the margins of cypriot society, experiencing systemic violence on a daily basis. Their isolation due to systemic obstacles, their socio-economic dependence on people and institutions that do not hesitate to exercise power upon them, the lack of trust towards institutions and networks which are supposed to safeguard their protection, the nonexistent legal representation, are just few of the factors which indicate how femicides are part of a wider patriarchal system designed to terrorize women, to maintain the privileges carried by the performative function of the male gender. The victims of the officer were not unfortunate and faceless beings. It is not by chance that they were women. It is not randomly that they were migrants. It is not randomly that they lived under a permanent state of insecurity.

Let the cases be closed, let them be forgotten, let’s not get out of our comfort zone, let’s not upset the public opinion, let’s pretend that there are no connections between social class, gender and racial identity. Who wants to talk about intersectionality anyway, they’re analysing the killer’s psyche in order to keep us focusing on personal responsibility: the woman who reported rape was crazy, he was just a psychopath isolated from wider society, an outlier, she was a migrant, she came to take our money and leave, what are you stirring things up for again? The murderer is in prison, what else are you demanding?

We wouldn’t have been silenced even if all of the guilty parties for the crimes against the 7 women and girls, and as we discussed earlier they are many, were convicted. We certainly won’t be quiet when such horrific incidents, even those directly involved are flagrantly shielded from responsibility.

You can’t wash the blood off your hands anymore. You’re swimming in red lakes of complicity and murderous negligence. You stink of sexism and racism.

But we look you in the eye, we are a swarm that surrounds you and we demand justice for the murdered women. We demand that the case be reopened. From now on you’ll find us in your way.

Not one woman less.

Feminist Group under formation